

NYHETSBRÉV *INDIEN*

utgivet av *Indienspecialisten EMPATUM*

Engelbrektsgatan 39, 114 32 STOCKHOLM Plusgiro: 460 75 60-2

Tel: 08-411 04 08. E-post: empatum@comhem.se

Redaktör och ansvarig utgivare: David Ståhl

Hemsida: <http://www.empatum.se>

Nr 1 2010

Utkommer 5 gånger per år
Sextonde årgången

Svensk-Indiska Föreningen:

INDISKA SAMHÄLLET I FÖRÄNDRING

Den 27 januari höll Svensk-Indiska Föreningen tillsammans med Vänskapsföreningen för Indien i Sveriges Riksdag en diskussionskväll på ovanstående tema. Frågan som dryftades var hur de ekonomiska förändringarna i Indien påverkar folks livsstil och mentalitet. Blir folk mer giriga och materialistiska? Kommer den indiska storfamiljen att ersättas med kärnfamiljen? Kommer kastsystemet att försvagas? Dessa och liknande frågor behandlades av publiken och en panel bestående av Gautam Bhattacharyya (moderator), Stig Larsson, Per J Andersson, Gitali Chhatwal, Willy Pfändtner, Anna Kindberg-Batra och Nyhetsbrevets redaktör.

Panelen var relativt överens om att utvecklingen hittills har varit huvudsakligen positiv. Indien kommer knappast att bli någon sorts kopia av Västerlandet, därtill är den indiska kulturen alldeles för stor och livskraftig. Indien har alltid tagit emot utländska impulser, stöpt om dem, absorberat dem och gjort dem "indiska". Så kommer att ske även med de "globaliserade" inflytelser som kommer nu. Ett exempel är alla de indiska snabbmatskedjor, som liknar McDonalds men som serverar indisk snabbmat. Även McDonalds självt är ett exempel på detta. Restaurangerna ser ut som i Väst, men det finns knappast något på menyn som vi känner igen hemifrån.

En annan aspekt som togs upp är miljöproblemen. Om alla indier skall köra bil och leva på samma sätt som vi i väst så kommer inte miljön att tåla det. Å andra sidan kan detta kanske motverkas med ny teknik.

Nyhetsbrevets redaktör varnade för att glömma bort att 70 % av Indiens befolkning lever på landsbygden. Tillväxt för dem är inte att de köper bilar och platt-TV:ar, utan det är att de får elektriskt lyse i huset, att de kan äta lite bättre, att barnen kan gå i skola, att man bygger en väg till byn och att de får tillgång till elementär sjukvård.

Efter diskussionen avåts en buffémiddag i en av Riksdagens restauranger. Se även artikel om Indiens landsbygd på sidan 3 i detta Nyhetsbrev.

PIPPI LÅNGSTRUMP EN GÅNG TILL

I förra numret av Nyhetsbrevet skrev vi om Pippi Långstrump på hindi, översatt av Arundhati Deosthale. Nu har vi fått en påstötning från författaren och Indienresenären Tomas Löfström om att Pippi minsann har översatts en gång tidigare av Meta Ottosson och Sandhya Rao. Den är utgiven av Tulika förlag, Chennai, 2004.

Nyhetsbrevets redaktör var vagt medveten om att det finns en tidigare utgåva, som han t.o.m. en gång har sett i verkligheten i Bombay. Denna utgåva är en del i det sk. Svensk-Indiska Översättningsprojektet, och har resulterat i "Indiska Biblioteket", där de finns ett tjugotal böcker översatta till svenska från diverse indiska språk.

Att detta inte har nämnts tidigare i Nyhetsbrevet är naturligtvis en lapsus ("inte ens solen är utan fläckar..."), men det beror också på att Indiska Biblioteket aldrig tidigare har informerat Nyhetsbrevet om sin verksamhet - än mindre skickat några recensionsexemplar.

Svensk-Indiska Föreningen

INDISK FILOSOFI

Den 17 mars höll styrelseledamoten i SIF tillika doktoranden i idéhistoria Stig Lundgren en föreläsning om "Nedslag i indiskt tankeliv".

Han inledde med att konstatera att man i Väst fram tills nyligen har haft en tendens att tro att det endast är i Väst som har en filosofi. I den mån man ägnat den österländska filosofin någon uppmärksamhet så har man tenderat att behandla den som socialantropologi ("tänk att de kan" eller "en sådan konstig teori!"). Dessutom applicerar man ofta den västerländska filosofins traditioner och normer på den indiska. I Väst har filosofin ofta bestått av enskilda tänkare som byggt upp system som har haft en begränsad blomstringstid, för att sedan avlösas av nästa filosof och hennes system. I filosofiska översiktsverk brukar detta presenteras som att de olika systemen avlöser varandra eller gör revolt mot varandra.

I den indiska traditionen betonas tvärt emot kontinuiteten. De sex stora indiska filosofiska skolorna har alla sin utgångspunkt i Vedaskrifterna. De utgör sex olika fönster genom vilka man ser verkligheten. Precis som sex personer sitter i varsitt fönster och tittar ut på samma gata ser lite olika saker, så har inte en eller några av dem mer "rätt" än de andra. De har lite olika synvinklar. Dessutom kan man oftast inte härleda de indiska filosofiska skolorna till några personliga grundare. Den mest kända skolan av de sex, Vedanta, förknippas alltid med filosofen Shankara (780 - 820 e.Kr. född i Kaladi, Kerala), men det var ingalunda han som grundade Vedanta. T.o.m. Buddha värjde sig vid ett tillfälle mot påståendet att han hade "hittat på" buddhismen.

En annan skillnad mellan västerländsk och indisk filosofi är att den förra är deskriptiv och förklarande, medan den sena

forts nästa sida

VOLVO I COCHIN

Även Cochin (Kochi), Keralas största stad, har nu fått en Volvohandlare. Volvo har gjort sig känt som ett varumärke för pålitlighet och kvalitet, och det finns många bilentusiaster som gärna vill äga en. I takt med att antalet människor i Kerala som har möjlighet att köpa lyxbilar ökar, så ökar även intresset för Volvo.

Cochin har nu fått sin första Volvohandlare i och med att MGF Auto har börjat försäljningen i en 300 kvadratmeter stor bilhall. Volvo Auto Indias direktör Paul de Vojis är mycket optimistisk. Bilförsäljningen i Indien ökar med 6 % om året, under det att försäljningen av Volvo ökar med 16%. Antalet försäljningsställen kommer att gå upp från 7 till 15.

MGF Autos direktör, Thomas K. Cherukara (bilden) sade att Volvobilar nu kommer att bli ett inslag i gatubilden i Cochin. Vårt försäljningsställe kommer att föra Volvos värderingar till den malayaliska kundkretsen, sade han vid den färggranna invigningsceremonin. De modeller som säljs i Cochin är XC-90 och S-80. Bilverkstaden på Willingdon Island har 24-timmarsservice.

Volvo har ett starkt varumärke i Indien p.g.a. sina mycket populära bussar. Uttrycket "I will go by Volvo" betyder att man åker lyxbuss. Denna behöver inte nödvändigtvis vara en riktig Volvo. Då Nyhetsbrevets redaktör skulle åka buss från Jaipur till Delhi så såg han i tidtabellen att varannan buss var en Volvo, de andra var DeLuxe, d.v.s. indiska lyxbussar. Att åka Volvobuss var dyrare än att åka med de indiska.

Det har uppstått en hel del Volvoplasiat, bussar som ser ut som Volvo men som inte är det. Man kan alltid lätt avslöja dem genom att konstatera var motorn sitter. På en riktig Volvo sitter motorn baktill.

Redaktörens resa till Delhi företogs med en plagiatsbuss. Den var bekväm den med.

MED AUTO GENOM INDIEN

Visst är autorickshan alla Indienentusiasters favoritfordon? Nyhetsbrevets redaktör har faktiskt kört en - på en parkeringsplats i Trivandrum. Det var svårare än väntat.

Men nu har tre pojkar från Västerås hyrt en auto och kört hela vägen från Pokhara i Nepal till Cochin i Kerala. Det är en del av evenemanget "the Ricksha run" som anordnas varje år. I år anmälde sig 72 ekipage. C:a 400

mil skall klaras av på 16 dagar. Man får bestämma rutten och ordna övernattningar själv. Laget kom fram välbehållet till Cochin, där det hölls avslutningsfest på ett hotell.

Eftersom laget hade tid över i Indien så for de från Cochin till Goas för att sola och bada (!)

För att nå deras blogg, googla på "tuktuk indien" så kommer de fram!

Forts från föreg. sida

re dessutom vill föra adepten närmare slutmålet, moksha.

Intresset för indisk filosofi är ingalunda nytt i Väst. Redan den grekiske filosofen Empedokles (500-t f.Kr.) anses ha rest till Indien där han blev asket. Indisk religion och filosofi har ju varit lite av en vogue i Väst i vår tid. Där konstaterade Stig Lundgren att man i Väst ofta har fäst sig vid det spektakulära, alltifrån avancerade gymnastiska övningar (under beteckningen yoga) till underverk (det mest populära är levitation) eller s.k. tantriska sexövningar. Detta är i stort sett okänt i Indien.

Avslutningsvis konstaterade Stig Lundgren att de filosofiska och religiösa traditionerna lever vidare än idag, även om de naturligtvis påverkas och kanske trängs undan av det moderna samhället.

Vid den efterföljande frågestunden diskuterades om indierna håller på att bli mer materialistiska och mindre intresserade av religion och filosofi, samtidigt som man i Väst snarare går åt motsatt håll. Nyhetsbrevets redaktör håller inte riktigt med om detta.

Föreläsningen var mycket uppskattad och bevittnades av c:a 25 personer.

DETTA NYHETSBRIV

utannonseras till 1.815 mottagare. Därtill tillkommer de som själva letar upp Nyhetsbrevet på Empatums hemsida.

INDIEN
historisk översikt
det moderna Indien
hinduismen
kastsystemet
livsattityder, etikettsregler
bilder av Indien
av Indienanalytikern
David Ståhl

Häftad, v + 130 sidor med kartor.
Stockholm 2006.
ISBN 91-631-9522-4
Pris: 170 kr inkl moms och porto.

Beställes enklast genom
insättning på pg 460 75 60-2.

Bokförlaget EMPATUM
Tel 08-411 04 08

DEN NYA BILDEN AV LANDSBYGDS-INDIEN

Glöm bilderna av spinkiga, fårade bönder som står på uttorkade och spruckna åkrar med förtvivlade miner.

Den senaste tio åren har tillväxten och välståndet i det indiska jordbruket ökat explosionsartat. Och de senaste åren med global finanskris har snarare gynnat Indiens 638 000 byar där ännu 72,2 procent av alla indier bor.

Bilden är förstas inte entydigt positiv. Det är gott om fattiga områden dit utvecklingen ännu inte nått. Men de positiva tecknen hopar sig (de gör för all del en hel del negativa tecken också, men de positiva är nyheten).

Varför? Jo, införandet av ny teknik, övergång till nya lönsammare grödor och ökad tillgång till en global marknad.

India Today har samlat den senaste statistiken och farit Indien runt och letat goda exempel.

Sunil Katkade från en by i Nashik-distriktet odlade förr mest vete och kunde knappt försörja sin egen familj med mat. Att sälja något stort överskott var inte att tänka på.

För fyra år sedan lånade han pengar från banken (och inte från privata penningutlånare med ockerränta) och investerade i bevattningsystem och gick över till att odla grönsaker. Han fick kontakt med exportörer där han kunde kapitalisera sina grödor.

I dag tjänar 600 000 rupier, motsvarande 100 000 kronor, om året, och har kunnat skaffa sig de flesta av de kapitalvaror som den urbana medelklassen har - och har skickat sin dotter Priyanka till collegestudier i Bombay.

- Jag ville att hon skulle gå på ett ingenjörsskole, säger hennes stolte pappa, som till skillnad från traditionen inte har något emot att satsa lika mycket på henne som på en son.

Ett paradigmskifte är på gång. Den gamla, och på många håll förstas ännu härskande devisen, att döttrar bara ses som en kostnad medan sönerna ska bringa in inkomster till familjen är på väg ut. Det är ett skifte som styrs av

krass ekonomi. När döttrar blir synonyma med karriärmöjligheter och chans att tjäna pengar, ja då ökar de i värde.

India Today radar upp exempel efter exempel av liknande bönder - i Andhra Pradesh Tamil Nadu, Haryana, Karnataka, Västbengalen, ja till och med i annars så fattiga Orissa.

Ny teknik i jordbruket handlar idag inte bra om traktorer, utan lika mycket eller mer om datorer och internet. Vissa distrikt i Västbengalen är nu helt utbyggda med trådlöst internet.

Med sina bärbara datorer kan bönderna hålla koll på allt från väderprognoserna till marknadspriser på utsäde och priser på varorna de ska sälja.

Stigande markpriser är också en anledning till välståndsökningen. Bönder nära storstäder har kunnat sälja delar av sin mark med extremt god tjänst och sedan använda pengarna för att modernisera jordbruket på den del av marken de har kvar.

Men ökar inte ojämlikheten med denna utveckling. Några få storbönder blir feta medan resten hålls kvar i fattigdom?

Nej, det är en annan bild av Indien som India Today nu visar upp.

Ny teknik får på vissa håll dessutom patriarkat att krackelera. I Kerala - var annars? - har kvinnogrupper lyckosamt dragit igång grönsaks- och kryddhandel. Kvinnorna i kvinnokoperativet Kudumbasree har tack vare det internationellt hyllade systemet med mikrokrediter kommit långt.

Kooperativet ger jobb åt 60 kvinnor, har 25 datorer och gör en årlig vinst på en miljon rupier, motsvarande 170 000 kronor. Det låter inte mycket, men är det i en indisk jordbruksekonomi.

Organisationen Fair Trade har klassat kvinnoprojektet Kudumbasree som ett experiment i social jämlikhet utan motstycke.

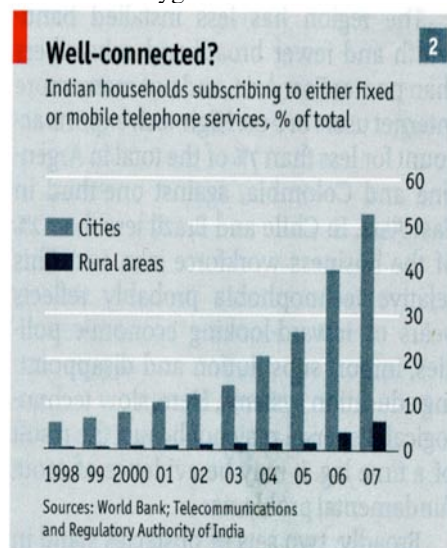
India Today sammanfattar:

”När växande städer och ökade priser på mark börjar påverka landsbygdens ekonomi har bönder kunnat sälja delar av sin mark för att leva ett liv som de tidigare bara kunde se på bio”.

Ur **Per J Anderssons blogg**. Adress: se nederst på denna sida.

Kommentar:

Se på diagrammet nedan. Trots allt tal om den snabba ökningen av mobiltelefonabonnemang i Indien släpar fortfarande landsbygden efter.

Det finns flera anledningar till detta: en är de små jordlotterna som omöjliggör ett effektivt jordbruk. En annan är de omoderna jordbruksmetoderna. En tredje är bristen på infrastruktur (vägar, elektricitet m.m.). En fjärde är att Indien nästan helt saknar en modern livsmedelsindustri, varken fabriker som tillverkar halvfabrikat eller livsmedelskedjor av typen ICA.

Men precis som Per J Andersson skriver så börjar det röra på sig nu. Urbaniseringen innebär att många säljer sina jordlotter till grannar. Därigenom blir jordlotterna större. Indiska livsmedelskedjor börjar dyka upp, de två mest kända är Food World och Reliance Fresh. Äntligen har indierna upptäckt att de inte behöver Wall-Mart och liknande för att starta affärskedjor. Det kan de göra själva. Dessa livsmedelskedjor köper oftast direkt av bönderna, utan mellanhänder. Dessutom visar de tendenser att även starta livsmedelsindustrier.

När (inte ”om”!) väl Indiens landsbygd sätter fart så kommer det att få en enorm effekt på ekonomin.